

Гордана Ђилас
Библиотека Матице српске,
Нови Сад

IN MEMORIAM: РАДОВАН МИЋИЋ (1944–2019)

Радован Мићић је поштован као познавалац историје српске културе, а нарочито историје читаоница и библиотека, диљем библиотекарске струке, а и шире. Поштован од свих оних који су долазили у библиотеку у потрази за информацијом, не само библиотечком него каткад и људском, свакодневном; а у Библиотеци Матице српске остао је упамћен као незамењив стручњак који искуством и знањем помаже колегама у свакодневном превазилажењу и решавању проблема. Стрпљив да саслуша и помогне, да нађе компромис, понуди решење.

Рођен је 21. децембра 1944. године у Бечеју где је завршио основну школу и гимназију. Филолошки факултет, група за библиотекарство завршио је 1967. године. У Библиотеци Матице српске радио је од 1971. године, у Одељењу за предметну и децималну класификацију, а од 1973. прелази у Матичну службу Библиотеке. Од 1975. до 1985. руководи овом службом. Од 1985. ради као информатор, а од 1993. руководио је Одељења за чување и коришћење публикација. Пензионисан је 2009. године.

Био је секретар Друштва библиотечких радника Војводине, председник Савезне комисије за стручно усавршавање, председник Библиотекарског друштва Србије, члан Комисије за полагање стручног библиотекарског испита, и испитивач за предмете Организација библиотечке делатности, Основе библиотечке информатике и Увод у библиотекарство.

Био је члан Савета Филозофског факултета, председник Покрајинског одбора синдиката образовања, науке и културе, као и члан Савезног одбора синдиката, члан Одбора Рукописног одељења Матице српске, Уређивачког одбора текуће библиографије *Сербика*, члан редакције *Библиошкеарској годишњака Војводине* и *Годишњака Библиотеке Матице српске*.

Био је и стални члан сарадник Матице српске, члан њеног Управног одбора и сарадник на Српском биографском речнику.

У едицији *Библиоџекарске новостии* објавио је приручник *Увод у библиоџекарсџиво*, 1988. Коаутор је уџбеника за средње школе *Основи библиоџекарсџива* (са Пирошком Чаки), 1977. Аутор је и монографија *Порџреџи из срџске кулџурне истџорије*, 1995, *Лука Милованов Георџијевић*, 2000. и *Чииалииџије у Сивцу: 1892–2002*, 2002. Учесник је бројних стручних библиоџекарских скупова, међу којима се истичу излагања на скупштинама Савеза друштава библиоџеџких радника Југославије у Приштини, Аранђеловцу, на Охриду, Бледу; Сусретима библиоџеџа у Инђији.

Аутор је низа прилога о библиоџекарству у листовима *Дневник* и *Мисао*.

За допринос библиоџекарству добио је награду СИЗ-а културе Војводине за 1988. годину, а Сурепову награду 1997. за дугогодишњи практични и теоријски допринос библиоџекарству. Добитник је награде „Најбољи библиоџекар” у рангу националних библиоџеџа за 2007, као и Првомајске награде Градског већа Савеза самосталног синдиката, 2008.

Монографија *Срџска чииаоница у Ириџу 1842–1992* Радована Мићића промовисана је на 156. рођендан иришког читалишта и том приликом додељена му је годишња награда „Луча”.

За почасног члана Подружнице библиоџеџара Срема изабран је 1997.

Један је од аутора изложбе поводом 175 година Матице српске. Изложба је представљена и у Самоуправи Срба у Мађарској (у Будимпешти), као и у Печују и Сегедину, 1998. године. Коаутор је изложбе *Свеџозар Милетџић и Маџица срџска 1826–1996*, као и изложбе *Срџска књижевна заџруџа 1892–1992*. Приредио је изложбе о Теодору Павловићу и о *Леџоџису Маџице срџске*, поводом 175 година од његовог излажења.

Учествовао је и на научном скупу о животу и делу Павела Јосифа Шаџарика, као и на научним скуповима *Браћа Рувараџ у срџској истџориоџрафији и кулџури*, *Књиџа за народ*, *Књижевна џоџоџрафија Панчева*.

Присутствовао је Међународној конференцији *Јавне библиоџеџе за нову Евроџу*, у Будимпешти.

Радован је један од ретких људи који су увек разоружавали смехом или шалом. Скроман, добронамеран, и предусретљив, спреман да помогне тако што се потпуно посвети оном што претражује за корисника или колегу. Једноставно, природњена радозналост га повуче и већ је потпуно преокупиран темом у жељи да што више открије. Била је част и задовољство радити са њим.

Један од истинских посвећеника у библиоџекарству, поставио је стандарде по којима ћемо га памтити ми који смо имали прилику да радимо са њим. Памтићу заувек дуг, искрен и топао аплауз колега када је примао

награду за најбољег библиотекара у Србији. Памтићу и дан када се заувек
опраштамо од најбољег библиотекара и честитог човека који нас је даривао
добротом.

Нека му је вечна слава!